

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Udrag fra J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 201. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401783024/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Med Ret han hedde saa, er vel oprindelig en Trykkeil for den hedte saa. Fredens Bolig synes at maatte forstaaes om Hakemaandsstanden.

Side 119, Linie 6—7.

»Miss Fox, det sværger vi Dem til,
Skal skildre Dem saa og De vil.«

At Ordet skildre i forrige Aarhundrede endnu bruges i egentlig Betydning, om at male, atbilde med Farver (ligesom endnu i Svensk), erindre vi af Jean de France, der bærer et Portrait, som Le Seigneur Reeksaallvet, le plus grand Skilder en France, har forfærdiget; paa nærværende Sted bruges Ordet om at forskjorne med Smøkefarver, male Ansigtet.

De to Agerhuus.

Side 127, Linie 17.

»Og flux til de Velvis.«

Til de Velvis, til Magistraten. Velvis var nemlig alferm (men for Wessels Tid) Titelen til Dommere og By-Øvrighed. Saaledes ogsaa samme Side (Linie 6 f. n.): Velviseds Bord.

Gasconaderne.

Side 128.

Stoffet taget af Vademecum 1781 Side 207.

Side 129, Linie 7.

»De tale og om Hovedsag og Pynt.«

Digteren afbryder her saa pludselig, at hans sidste Ord blive uydellige; maaskee skal Meningen være denne: Provindsbeboerne bebreide ogsaa de unge Kjøbmandsnavne, at de i deres Sivadsmaader altid glemme Hovedsagen, hvorefter der skulde tales, og kun komme med pyntelige Talemaader?

Side 132, Linie 3 f. n.

»Fransk Pokker har om Tid til at betænke sig.«

Fransk Pokker, den franske Pokker, Gasconeren, der var mistænkt for at være Fanden, eller »fordiævelst Mands«, som Digteren lidt i Forveien har kaldt ham.

Relata refara.

Side 133, Linie 8—9.

»De tre Tusinde Ducater

Var Skyld, at oronfor jeg kaldte Mauden Pater.«

Nemlig fordi Digteren skulde have et Rimm til Ordet Ducater; thi ellers vilde det ikke være saa ganske i sin Orden, at en »Paters havde en Datter.

Side 134, Linie 3—4.

»Den første (som for Tiden at forstaae)

Den sidste i sit Fag tiltaler saa.«

Den første Bøller begyndte, blot som for at tale om noget, der kunde forstaae Tiden, at tiltale den sidste Bøller, den rige Præste-Collega, i dennes Fag, Præstefaget; Ofteeren bragte geistlige Anliggender paa Banz, og blandt andet talte han om en Præst, der kunde extemporrere.